

Brutális maffiarománc

you
DON'T OWN ME

nem vagyok a tulajdonod

18+

*Párizs
könyvek*

GEORGIA LE CARRE

GEORGIA LE CARRE

You
DON'T OWN ME

nem vagyok a tulajdonod

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2022

TARTALOM

ELSŐ RÉSZ	13
MÁSODIK RÉSZ	185

A SZERZŐ MEGJEGYZÉSE

Ez egy fülfedt könyv. :)

AJÁNLÁS

*Az én csodálatos műzsámnak,
Snjezana Suténak, vagyis Snow-nak.*

OROSZ KIFEJEZÉSEK

Az orosz becézések eltérnek az angoloktól. Következzen a sorozatban használt kifejezések fordítása:

ljubov moja (szerelmem)

kotik (cica)

kotjonok (kiscica)

zajka/zajcsik (nyuszi)

malis (bébi)

lapocska (édesem)

zvezda moja (csillagom)

zolocje (kincsem)

ribka (kishal)

miska (kisegér)

Első rész

- Nem vagyok a tulajdonod.*
- De, kurvára az vagy.*

*"I'll tell you just how much a dollar cost
The price of having a spot in Heaven."*
– Kendrick Lamar: How Much a Dollar Cost?^{*}

^{*} Elmondom én neked, mennyibe kerül egy dollár. Ez az ára annak, hogy legyen egy helyed a mennyországban. – Kendrick Lamar: Mennyibe kerül egy dollár? (Ford.)

Egy

DAHLIA FURY

— JÓ ÉG, DAHLIA, SEGÍTENED KELL NEKEM! — nyafogja Stella, a legjobb barátnőm és lakótársam. Berontott a hálószoobaajtómon, a küszöbön áll, és közben színpadiasan tördeli az ujjait.

Stella hírhedt drámakirálynő, úgyhogy nem esem pánikba. Elnémítom a videómat, és felé fordulok.

— Nyugodj meg, és mondd el, mi a baj!

— Nem egész egy óra múlva van egy vendégem masszázásra, és most jöttem rá, hogy van egy másik is, aki meg idejön.

Na, szóval ezt értem drámázás alatt.

— Akkor mondd le egyiküket — javasolom logikusan.

— Azt nem lehet. Amelyik idejön, az egy örülden gazdag picca Richmondból, és azt mondta, ajánlani fog az összes kitömött richmondi barátjának. Valószínűleg már a vonaton ül. A másik meg egy orosz maffiafőnök.

Összevonom a szemöldökömet. Először is, nem tudtam, hogy van orosz maffiafőnök vendége. Ezt majd később szóba hozom, de nem most.

— És mit szeretnél, én mit csináljak?

— Tudsz helyettesíteni?

Határozottan megrázom a fejem.

— Nem. Biztos, hogy nem. Egyszerűen meg kell mondanod a maffiafőnöknek, hogy nem tudod megoldani.

– Azt nem lehet! – sívítja. – Az egyik kikötés az volt az aláírt titoktartási szerződésben, hogy a beleegyezés után egy alkalmat sem mondok le, hacsak nincs élet-halál helyzet.

– Micsoda? – Kérdőn nézek rá. – Aláíratott veled egy titoktartási szerződést?

Bosszúsan fújtat.

– Igen.

– Mégis milyen ember írat egy ilyen észszerűtlen kikötést a *masseuse*-ével kötött szerződésbe? – kérdezem őszintén meglepve.

– Dahlia! – csattan fel ingerülten. – Tudnál koncentrálni? Kezdek vésszesen kifutni az időből.

– Egyszerű. Menj el a maffiafőnökhöz, én meg majd megmondom a másik vendégednek, amikor ideér, hogy jövő héten kap egy ingyen masszázst.

– Nem, nem tud jövő héten jönni. Nem lesz itthon, és amúgy is, fájdalom van, és nagy szüksége van rám.

– Akkor mondd meg a maffiafőnöknek, hogy nem tudod megoldani, mert élet-halál helyzet van.

– Azt akarod, hogy hazudjak Zane-nek? – kérdezi elképedve.

– Ha így hívják – válaszolom higgadtan.

Stella bejön a szobába, és úgy kezd el fel-alá járkálni a kis térben, mint egy ketrecbe zárt állat.

– Nem fogok neki hazudni. Tudni fogja. – Megáll, és rám mered. – Ennyire rideg és csontig hatoló szempárt még nem láttál. Olyan, mintha átlátna az emberen.

Felnevetek.

– Nem hiszem el, hogy ezt mondtad.

– Nem viccelek, Dahlia. Kizárt, hogy hazudjak neki.

– Hát, akkor a gazdag picsát kell kikosaraznod.

– Te nem hallottál engem? Fájdalma van. Jaj, kérlek, kérlek, tudnál most segíteni? Tiéd lehet a bérem, és tartozom neked.

– Nem – mondom kristálytisztán. Számomra egyértelmű, hogy mi a megoldás a problémájára. Le kellene mondania az orosz pasit.

– Egy hónapig mosogatok – vágja rá hirtelen.

Megtorpanok. Hmmm. Aztán megrázom a fejem.

– Egy egész hónapig mosogatok és takarítom a lakást.
Hezitálok.

– A fürdőszobát is?

– Igen, még a fürdőszobát is – megy bele azonnal.

– Tényleg szeretnék neked segíteni...

– Két hónap – mondja eltökélt csillogással a tekintetében.

Felszalad mindkét szemöldököm. Kinyitom a számat, mire elkiáltja magát.

– Három kurva hónap!

Hazugság lenne azt mondani, hogy nem csábító a gondolat. UTÁLOM a fürdőszobát takarítani. Nagyon kecsegtető, de valójában akkor sem élhetnék az ajánlatával, ha egyévnyi takarítást ígérne.

– Jézusom, Stella. Állj le. Tudod, hogy nagyon szeretnék élni az ajánlatoddal, de egészen egyszerűen nem tudok úgy masszírozni, mint te. Én csak az alapokat ismerem, és a gazdag picca baja bonyolultnak hangzik. Amennyire én értek ehhez, végül csak rontani fogok a hátán, és ahelyett, hogy csodás ajánlókat mondana rólad a gazdag barátainak, pont az ellenkezője fog történni.

Stella rám mered mogyoróbarna szemével.

– Nem rá gondoltam.

Meghökkenve nézek rá?

– Hogy mi?

– Zane-nek csak egy egyszerű alapsvédmasszázs kell. Pont az, amit már megtanítottam neked. Csak egy kicsit nagyobb erő kifejtéssel kell csinálnod. Jó erősen szereti.

– Hétszentség, hogy nem fogom megmasszírozni a maffiafőnököd.
Térdre rogy.

– Ó, légy szíves, légy szíves, légy szíves!

– Hiába próbálsz büntudatot kelteni, nem megy – mondom.

Könyörgően néz rám.

– Kééééérek. Ígérem, hogy nagyon egyszerű őt megcsinálni.

– Ó, hát igen. Akkor ezért rettegsz tőle ennyire?

Erre lekonyul a szája.

– Nem rettegek tőle.

– Pedig mérget vettem volna rá.

Sóhajt.

– Igazából, én egy kicsit... be vagyok rá gerjedve – vallja be száraz mosollyal.

– Egy kicsit? Te? – csattanok fel hitetlenkedve. Stelláról beszélünk, aki egy síkítózó viktoriánus melodrámat kerít abból, ha meglát egy pókot a hálószobájában.

– Aha – mondja halkan.

– Gerjedve?

– Aha.

Elcsodálkozva ingatom a fejem.

– És mióta?

– Hát – vállat von –, a kezdetektől. Mindig is tetszett, de persze nagyon nem az én kategóriám. A nők, akikkel randizik, legalább tíz láb magasak, és tökéletesek. Én pusztán egy pár erős kézként létezem a radarján.

Gyanakvón nézek rá.

– Ezt az egészet csak kitalálsz, hogy elmenjek, és megmasszírozzam? Megrázza a fejét.

– Nem.

– Miért nem meséltél erről korábban?

Lenéz a jobb cipőjére.

– Mert nem volt értelme. Megbékéltem a helyzettel. Az az igazság, hogy ez a vonzódásnál sokkal több, talán még szerelem is, és nem tudok ellene mit tenni.

Hirtelen leesik, hogy miért van az, hogy amikor elmegyünk szórakozni, minden férfit kizár, még a komolynak tűnő versenyzőket is, akik odajönnek hozzá.

– Ó, Stella! – suttogom. Fogalmam sem volt, hogy csendben szenved. Szomorúan néz rám.

– Mindegy. Majd elmúlik, de most szükségem van a segítségedre. Nem akarom őt cserben hagyni, vagy okot adni arra, hogy kirúgjon. Amíg nem állok készen elengedni őt, szeretném folytatni ezt a munkát.

– De...

Feltartja a kezét.

– Ne mondd! Tudom. Hülyeség és örület, nem tudom, mi lesz ebből, de nem bírom elengedni. Még nem. Egyszer majd végül otthagynom, tudom, de még nem egészen tartok ott, oké?

– Oké.

A szája egyik sarka felkunkorodik.

– Akkor megcsinálod?

Vívódom azon, hogy bár szörnyen sajnálom Stellát, azt sem akarom hagyni, hogy belemanipuláljon az orosz vendége megmasszírozásába.

– Tényleg szeretnék segíteni, Stella, de nem tehetem. Nem vagyok képzett. Nem fogom tudni, hogy mit kell csinálni vagy egy ilyen embernek mondani.

– Még csak nem is kell vele beszélgetned. Ő sosem szól egy szót sem. Csak bejön, felfekszik, majd miután végzek, lekapcsolom a lámpát, és eljövök. Még csak annyira sem emeli fel a fejét, hogy elköszönjön.

Uhh, borzalmas embernek hangzik. Rossz előérzetem van.

– Szerintem ez egy nagyon rossz ötlet – mondom, de a hangom erőtlen. Mindketten tudjuk, hogy ő nyert.

– Meg tudod csinálni. Ez egy egyszerű masszázs. Semmi extra. Csak alapmozdulatok. Csukott szemmel is menne. Csak annyit kell észben tartanod, hogy erősen szereti.

Bizonytalanul bámulok rá.

– Ne feledd, három hónap takarítás nélkül.

– Stella – nyögök fel.

– Ó, köszönöm! Köszönöm. Ígérem, hogy nem fogod megbánni! Jövök neked eggyel.

Sóhajtok.

– Máris bánom.

– Gyere, vedd fel az egyik egyenruhámat.

A szobájába megyünk, leveszem a pólómat, és belebújok a fehér egyenruhájába. Fekete gallérja van, és fekete gombos egészen az aljáig, de mivel az én mellem sokkal nagyobb, nem tudom végig begombolni.

– És most? – kérdezem.

Bedugja a fejét ruhásszekrénybe. Egy kendővel kerül elő, amit a nyakam köré teker, majd az egyenruha elejébe tűri.

Megnézem magam a tükörben.

– Tényleg nem vagyok biztos ebben, Stella – mondom kétkedve.

– Viccelsz? Pont úgy nézel ki, mint egy masszőr.

– Megörültél? Túl szűk ez az egyenruha.

– Nem, nem, szuperül nézel ki – mondja gyorsan, és kiterel a szobájából. – Figyu, jobb, ha mész, különben el fogsz késni. A kocsit bármelyik pillanatban itt lehet. – Felkapja a táskámat az ebédlőasztalról, a kezembe nyomja, majd jóformán kilök a bejárati ajtón. Szorítja a könyökömet, ahogy végigsiet velem a folyosón.

– Tudja egyáltalán a pasi, hogy én megyek helyetted?

– Még nem. Noah foglalt volt, de nemsokára újra felhívom.

Együtt lépünk a liftbe, és ahogy mondta, egy fekete, sötétített ablakú Mercedes vár kint. Stella kinyitja nekem a hátsó ajtót, majd betesz-kol rajta.

– Később találkozunk – mondja vidáman, és egy hangos kattanással becsukja az ajtót.

A sofőr rám néz a visszapillantóban.

– Jól van, hölgyem?

– Igen, jól vagyok – mondom sóhajtván. Úgy fest, meg fogom masszírozni azt a férfit, akibe Stella szerelmes.

Hé, azt hallottam rólad, hogy te imádod a vadócokat.

Kettő

DAHLIA FURY

A MAFFIAFŐNÖK HÁZA A PARK LANE-EN VAN. Az ajtómat egy zord, napbarnított, fekete öltönyt és fehér inget viselő férfi nyitja ki, majd felvonja mindkét szemöldökét. Fülest hord. Noah, gondolom. Stellának szemlátomást nem sikerült telefonon utolérnie.

– Stella nem tudott eljönni. Én helyettesítem – magyarázom röviden.

– Megmotozzuk azokat, akiket nem ismerünk – mondja, és tetőtől talpig végigmér.

– Meg a lófaszt – mondom neki gorombán.

Hirtelen elvigyorodik.

– Kedvellek. Tökös vagy.

– Ha azt mondd – válaszolom unott hangon.

A vigyora még nagyobb. Jó erős fogai vannak.

– Ha elrejtettél egy fegyvert ebben a szűk ruhában, megérdemled, hogy megöld őt.

– Ez egy egyenruha – mondom feszesen.

– Nem mondd – kacsint rám.

Mindkét szemöldökömet felvonom.

– Gyere velem!

Belépek a villába, ő becsukja az ajtót, majd követem a maffiafőnök rezidenciájának belsejébe. Mit is mondhatnék? Húha? A bűnözés tényleg jól fizet. Hát, igen, jó lehet ennyire gazdagnak lenni. Csiszolt gránit,

márványoszlopok, csodás lámpák, leheletnyi platina, fényes fekete bőrszegélyek. Nem, nem az én világom, de attól még nagyon-nagyon lenyűgöző, olyan rideg, maszkulin módon.

A férfi lekísér egy ívelődő lépcsőn, ami ránézésre legalább három emelettel ér a föld alá. Hallottam már ilyen házakról. Több szint van a föld alatt, mint fölött. Noah megáll a második lépcsősor után, végigsétál egy folyosón, és kinyitja egy homályosan megvilágított masszázsszobának tűnő helyiség ajtaját.

Megrázza a csuklóját, az órájára néz.

– Öt perc múlva itt lesz – mondja.

Kacsint, és eltűnik. Körülnézek a szobában. Opera hallatszik a láthatatlan hangszórókból, és csodásan meleg van. A masszázsszoba felé lépek. A különböző olajok egy zsúrkocsin lévő melegítőszerszűbe vannak állítva.

Bakker. Hirtelen nagyon ideges leszek.

Stellán és a húgomon kívül mást még nem masszíroztam. Veszek egy nagy levegőt. Nincs baj, menni fog. Elmesélem majd az unokáimnak, hogy egyszer egy orosz maffiafőnököt masszíroztam. Magamban mosolygok. Kiveszek egy üveg olajat. Lecsavarom a kupakját, és megszagolom. Óóó... levendula, pézsmá és még valami... rozsmaring?

Keveset a tenyerembe öntök, és összedörzsölöm a két kezem. Körülvesz az illat. Nagyon kellemes. Megigazítom a ruhámat. Pontosan tudom, a fekete öltönyös miért bámult. Az egyenruha iszonyúan feszes. Hangot hallok az ajtó túloldaláról, mire gyorsan a testem mellé szorítom a kezemet, és az irányába nézek.

Kinyílik az ajtó, egy hatalmas férfi sétál be, csípője köré lazán tekert kis törülközőben. Azta! Lassítva szívom be a levegőt. Jézusom! Nem csoda, hogy Stella belebolondult. Színtiszta szexualitást sugároz. Hadd mondjam el, milyen. A magassága és szélessége után a legelső, ami mellbe vág, az elképesztő tetoválásai. Befedik a testét, és nem véletlenszerű képek összevissza gyűjteménye ez, mindegyik ízlésesen kapcsolódik a környezőkhöz. Például angyal mosolyog egy impalába tépő tigrisre, fölöttük csillagok, démonok és különös teremtmények kidolgozott rajzai láthatók. A vállán egy kobra sziszeg veszélyesen, a szája nyitva, a csuklyája kifeszítve.

A következő, ami letaglózza az embert, az a szeme. Vannak azok a megbabonázó jégkék szemű skandináv lényekről készített örült rajzok. Na, az

övé pont olyan. Csontig hatoló és ámulatba ejtő. Basszus. Nem tudom nem bámulni. Az az őrült szempár végigsiklik rajtam, elidőz a mellemen, majd újra felnéz, és az arcomra koncentrálni.

Mosolyogni szeretnék, de le vagyok dermedve.

– Hol van...? – Köröző mozdulatot tesz nagy, erős kezével. Stellának igaza volt. Hat hónap heti két alkalom után annyira nem érte el a férfi ingerküszöbét, hogy az akár a nevét megjegyezze.

– Stella – mondom segítőkészen.

– Hol van Stella? – kérdezi halkán. Mély hangja van, erős akcentusa, ami elképesztően szexi.

Kinyitom a számat, hogy megszólaljak, de nem jön ki rajta hang. Megköszörülöm a torkom.

– Stella nem tudott eljönni. Én helyettesítem.

A férfi bólint.

– Rendben. – Majd a masszázstalhoz megy, és hassal lefelé ráfekszik.

A csodás testét bámulom, az izmokat, ahogy csillognak a homályos szobában, és Stellára gondolok. Atyám, nem csodálom, hogy beleszeretett. Érzem, ahogy a vér dübörög az ereimben. Hozzá akarok érni. A vágy, amit érzek, olyan erős, pont annyira felzaklató, mint a krétatáblán a körmkaristolás. Felbőszít. Szinte olyan, mint a szeretkezés. Felhevültnek és izgatottnak érzem magam. Az arcom ki van pirulva, és csak imádkozni tudok, hogy nem vette észre a tétozásomat. Nagy levegőt veszek. Hát, jó. Svéd. Erősen, hallom Stellát a fejemben.

Egy vékony réteg izzadság ül ki a testemre. Az alkarommal megtörölöm a szemöldököm. Megfeszítem az ujjaimat, és előrelépek.

Kiveszem az olajat, ami eddig a meleg vízben melegedett. Jézusom, az olaj illata hirtelen túl erős és erotikus. Inas nyakára meredek, és érzem, hogy libabőrös leszek. Olyan, mint egy állat, egy nagymacska. Elegáns és veszélyes. Visszateszem a pézsmás olajat, és kiveszek találmra egy másik üveget.

A meleg, citromillatú arany olajból a dereka egyenes részére öntök. Nézem, ahogy ott összegyűlik. Veszek egy nagy levegőt, majd hosszú, lassú mozdulatokkal elkezdem a masszázst. Nem reagál. Lesimítok a farizma két domborulatára. Kemény, erős, feszes... és pimaszul formás.

Erősen csináld. Erősen szereti.

Erősen belenyúlok, és munkához látok, közben ügyelek arra, hogy ne kövessem el az amatőrök hibáját – hogy túl gyorsan dolgozom. A légzésem felgyorsul, viszont a férfi nem csinál semmit. Csak fekszik csendben. A feje elé lépek, megfogom a vállait, majd a hüvelykujjaimat és perzseimet végigtolom a hátán.

Finoman és érzéken.

Visszahúszom a két kezem. Szinte hipnotikus, ahogy a tenyereim siklanak a tetovált bőrén, és érzem az erős izmait a mozdulataim alatt. Eddigre már csorog le a veríték a hátamon. Annyira belefeledkezem a feladatomba, hogy nem veszem észre a keze rezzenését, pedig megmozdul, majd figyelemztetés nélkül megragadja a fenekem. Lefagyok, leginkább a sokktól.

A közömbös test reagál!

Rémülten hátraugrok.

– Mégis mi a fenét képzelsz, mit művelsz?

A férfi felemeli a fejét, és azokkal az ördögi szemekkel néz rám. A fény egyenesen az arcára világít. Homályosan tudatosul bennem, hogy az egyik szeme sarkából végigfut egy fehér heg az arca oldalán.

– Azt hittem, mivel nem vagy hivatásos masször, akkor prosti vagy.

– Mégis honnan jött ez az örölség? – követelem felháborodva. Hogy merészeli?

A tekintete lesiklik a mellemre. Lenézek. A kendő félrecsúszott, így a mellem jóformán kibuggyan az egyenruhából. Ég a fülem, ahogy felhúszom a kendőt, és a mellkasomhoz szorítom.

– Hát, márpedig *nem* vagyok prostituált! – cáfolom hevesen.

A reakciója gyors és erőlködésmentes. Az oldalára fordul, fürgén a padlóra teszi a lábát, mint egy macska, az ő méretéhez képest kecsesen és légiesen. A maffiafejesek részt vesznek valami lopakodóképzésen? Feláll. A farka hatalmas és teljesen merev. Meztelenül, és a teste miatt semmi szégyenlősséget nem mutatva tesz felém egy lépést. Én megrökönyödve és kissé ijedten hátrafelé teszek egy lépést, de a fal megállít. Egylábnyra áll meg előttem, előrehajol, és két tenyerét kétoldalt mellém támasztja.

Elkerekedett szemmel bámulok rá.

– Akkor miért masszíroztál így? – kérdezi rekedtes hangon.

Kiszakad belőlem a lélegzet.

– Hogy? – suttogom.

- Mintha meg akarnád ízlelni a farkam.
- Nem akartam. Nem akarom – hebegem.
- Akkor miért vagy kurvára nedves? – kérdezi halkán. Lenéz a számra.
- Nem vagyok – jelentem ki világosan.
- Elemeli a két kezét a faltól, és megragadja a csípőmet.
- Szeretnéd, hogy bebizonyítsam, hogy hazudsz? – kérdezi.
- Ne nyúlj hozzám! – köpöm.

Addig húz a meztelen testéhez, amíg a kőkemény farka a hasamnak nyomódik.

Valami furcsa bágyadtság telepszik rám, és hirtelen rám tör a vágy, hogy megadjam magam. Hogy úgy legyen, ahogy ő akarja. Hogy hagyjam magam durván megkefélni. Mert tudom, hogy durva kefélés volna. Igen, névtelen, és igen, utána haza kellene kullognom, de mindezzel együtt tudnék élni. Az a tudat akadályoz meg, hogy Stella szemébe kellene néznem.

- Hogy merészeled? – kapok levegő után.

Felnevet, humortalan, rideg nevetés ez.

- Ez kihívás vagy egy kurva felhívás?

- Ez egy kurva figyelmeztetés – mondom indulatosan.

Dühömről tudomást sem véve végigsimít az ujjaival a combom belsén.

Élesen beszívom a levegőt.

- Engedj el, különben sikítani fogok.

Felcsillan a szeme. Olyan, mint egy bizonyos halféle hasa, ezüstösen kék. Elengedi a csípőmet. Az egyik kezével felnyúl az arcomhoz. A hüvelykujját végigsimítja az alsó ajkamon, közben én bámulok fel rá, és megbabonáz a kendőzetlen vágy a tekintetében. A másik keze ujjaival a combjaim találkozásához ér.

- Ne – suttogom.

Végighúzza az ujjait a bugyim alján. Semmi nem olvasható le az arcáról, amikor megérzi, hogy nedves. Egy szó nélkül félretolja az anyagot, és az egyik hosszú ujját belém nyomja.

Basszus! A testem remegni kezd.

– Ne! Nem akarom, hogy ezt csináld – jelentem ki, de még én is halom, hogy milyen erőtlennek tűnik a hangom. Gondolatban már ott járok, hogy a vastag farkával keményen belém hatol.

Kihúzza az ujját, majd megint belém tolja.

– Ne? – incselkedik velem. Zúg a fülemben a vérem, pulzusom olyan erősen dübörög, hogy képtelen vagyok gondolkodni.

– Nekem... nekünk... óh... ah... nem szabadna.

Még csak arra sem veszi a fáradságot, hogy válaszoljon. Csak folytatja tovább az ujjazást. Annyira fel vagyok izgulva, hogy úgy érzem, máris azon a ponton járok, ahonnan nincs visszaút. Szégyen, gyalázat, de a testem megremeg, és elélvezek, az ujjával a testemben.

Egy felsőbbrendű, önelégült mosoly jelenik meg az arcán.

Hirtelen elkap a hányinger attól, hogy mit hagytam neki megtenni. Jézusom, úgy viselkedtem, mint egy ócska ribanc! Nagyot nyelek. A szemembe sem tudok nézni. Hogyan történhetett ez meg velem? Egyetlen ujjától lett orgazmusom! És ez az ujsa még mindig bennem van, az izmaim pedig megállíthatatlanul össze-összeszorulnak körülötte.

– Azonnal húzd ki belőlem az ujjad! – mondom rideg, kemény hangon.

– Miért? Készen állsz arra, hogy betegyem a helyére a farkamat? – gúnyolódik arcátlanul.

Annyira feldühödök, hogy magától értetődőnek tűnik, hogy neki el kell szenvednie a haragom következményét. Jobb kezem az arca felé lendül. De nem ér hozzá. Ehelyett acélszorításba kerül az alkarom.

– Ezt soha többé ne csináld. Nem szeretem – mondja nagyon gyengéden.

Próbálom a kezemet kitekerni a szorításából, de olyan, mintha valaki betonba öntötte volna. Kifejezéstelen tekintetével szinte kíváncsian figyeli a gyenge próbálkozásomat. Mint egy gyerek, aki az elkapott bogarat nézi, mielőtt kitépi a szárnyait.

Nagy levegőt veszek.

– Engedj el! – nyüszítem.

Behajlítja az ujját, elkezd a hüvelyem falát simogatni, én pedig érzem, ahogy a testem reagálni kezd a mesterkedésére. Jaj, ne! Nem hagyhatom, hogy újra teljesen átvegye az irányítást a testem fölött. A szemébe meredek.

– Kérlek – könyörgöm. A hangom furcsának és elfojtottnak hangzik.

A szája egyik sarka felkunkorodik. Ettől egyszerre tűnik gyönyörűnek és kegyetlennek. Kihúzza belőlem az ujját, és elengedi a kezemet.

– Repülj el, kismadár – mondja lekezelően.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Annyira megalázva érzem magam, hogy könnyek kezdik csípni a szemem. Soha egyetlen férfi nem érezte még velem, hogy ennyire értéktelen lennék. Számára csupán egy szexuális tárgy vagyok. Egy dolog. Azt hitte, hogy felajánlom magam, és tiltakozásom ellenére is rám mászott. Most pedig csak megszabadul tőlem. A térdeim mintha zseléből lennének.

Összeszorítom az ajkam, és teszek egy lépést oldalra. Az agyam próbálja felfogni, hogy mi is történt. Nincs gond, soha többé nem fogok vele találkozni. Soha senki nem fogja megtudni, hogy ma mi történt itt. Ez csak egy olyan megmagyarázhatatlan pillanat, ami még eddig nem történt. Egy erős férfi teljesen letaglóz egy tapasztalatlan idiótát.

Kihúszom magam. Tudod, mit? Haza tudok én sétálni szégyentől égve is. És akkor mi van? Az ajtó felé lépek egyet, majd még egyet és még egyet. Megfogom a kilincset, mire a hangja meleg mézként a fülemben folyik.

– Ha valaha segítségre van szükséged, vagy bármire, tényleg bármire, keress meg.

Nem kellett volna válaszolnom. Jobb lett volna, méltóságteljesebb úgy kimenni, hogy nem veszek róla tudomást. Ehelyett hátraperdülök.

– Ha azt hiszed, többre van abból szükségem, amit itt az előbb felvontattál, akkor nagyon is tévedsz. Fogd az arrogáns ajánlatodat, és dugd fel a seggedbe!

– Veszélyes hely a világ, *ribka*. Nem tudhatod, mikor van szükséged segítségre. Jobb egy barát, mint egy ellenség.

Megvetőn nézek rá. Egy ilyen férfi soha nem lehet a barátom. A szöges ellentétem. Jeges víz folyik az ereiben. Egyszer majdnem elájultam egy igazgyöngyfarmon, amikor megtudtam, pontosan miként nyerik ki az igazgyöngyöket. Átvágják a szerencsétlen kagyló húsát, és addig kotornak benne, amíg megtalálják az igazgyöngyöt. Ugh! Zane pont annyira érzéketlen, mint azok a munkásemberek.

– Akkor sem fordulnék hozzád, ha te volnál az utolsó kibaszott ember a világon.

Válat von.

– Egyszer majd újra jössz, és akarni fogod azt, amit adok.

– Addig állj egy lábon...

– Erősebb orgazmusod volt egyetlen ujjamtól, mint bármikor korábban. Vissza fogsz jönni többért – mondja magabiztosan.